

502.7(082)
P32

Регіональні проблеми
природокористування
та охорона рослинного
і тваринного світу

розвитку виявлено ще більше осіб -71,4%; решта студентів також мала лише "нижче середнього" (23,8%) та середній (4,8%) рівні розвитку. Осіб з "високим" та "вище середнього" рівнями фізичного розвитку як серед юнаків так і серед дівчат зовсім не виявлено.

На підставі отриманих даних можна зробити висновки, що рівень фізичного розвитку сучасних студентів потребує значного поліпшення. Враховуючи те, що студенти в основному люди у віці 20-21-го року (процес розвитку яких ще не зовсім припинився), можна рекомендувати впровадження інтенсивних заходів щодо вдосконалення фізичного розвитку студентів сучасного педагогічного ВНЗу. Доцільно продовжити розпочаті дослідження, з метою виявлення причин низького рівня фізичного розвитку обстежених студентів географічного факультету та порівняльного дослідження відповідних показників у студентів інших факультетів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аршавский И.А. Физиологические закономерности развития. - М.: "Наука", 1982, - С. 125-148.
2. Возрастные функциональные особенности сердца при физических нагрузках./ Аршавский И.А. - Ставрополь: "Просвещение", 1979, - С. 78-93.
3. Граевская Н.Д. Влияние спорта на сердечно-сосудистую систему. - М.: "Медицина", 1978, С. 153-168.
4. Исаев Г.Г. Регуляция дыхания при мышечной работе. - Л.: "Наука", 1990, - С. 23-47.
5. Маркасян А.А. Вопросы возрастной физиологии. М.: "Педагогика", 1974, - С.152-174.

МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ УСВІДОМЛЕНИХ ЗНАТЬ УЧНІВ В КУРСІ "БІОЛОГІЯ ЛЮДИНИ"

Заруднєва М.Т., Риндя Л.В.

Криворізький державний педагогічний університет

Міжпредметні зв'язки - один з найважливіших принципів навчання у сучасній школі, який забезпечує взаємозв'язок предметів природничонаукового, гуманітарного та політехнічного циклів. За допомогою міжпредметних зв'язків здійснюється системний підхід до вивчення живої природи. У формуванні цілісних уявлень в учнів про природу особливе місце займає вивчення організму людини як найбільш високоорганізованого виду царства тварин. Вивчення фізіологічних процесів в організмі не можливе без використання хімічних, фізичних закономірностей, методів цих наук. Анатомо-фізіологічні, санітарно-гігієнічні поняття і уміння формуються при опорі на внутрішньопредметні зв'язки. Вивчення хімічного складу, ферментів, реакцій середовища, газообміну, транспорту, руху та інших процесів, що відбуваються в організмі доповнюються на основі знань з хімії (реакції окислення, рН, солі, кислоти, полімерізація, каталізатори), фізики (робота, рух, важелі, дифузія, тиск та інше), математичні (обчислення під час розв'язування задач). Зв'язок з зоологією та еволюційним вченням показує місце людини в науковій картині світу.

Проблемі міжпредметних зв'язків приділяли увагу в своїх працях такі методисти-біологи, як М.М.Верзилін, В.М.Корсунська, І.Д.Зверев, І.Т.Суравегін, В.М.Максимова та інші.

Встановлення міжпредметних зв'язків активізує навчання біології, сприяє формуванню у учнів діалектико-матеріалістичних поглядів на природу. Міжпредметні зв'язки виконують такі функції: методологічну, навчальну, розвиваючу, виховну, конструктивну. В свою чергу діляться на фактичні, понятійні та теоретичні.

Фактичні зв'язки - це встановлення спільних фактів, які вивчаються в курсах біології, хімії, фізики з метою узагальнення знань. Наприклад, вивчення хімічного складу клітин, організму. При вивченні анатомії людини - тіло людини вагою в 70 кілограмів складається з вуглецю -12,6, кисню - 45,5, водню - 7, азоту -2,1, кальцію - 1,4 кг, натрію - 150 г і т.д.

Понятійні міжпредметні зв'язки передбачають знання загальних законів розвитку біологічних систем: еволюційних, екологічних, генетичних, анатоμο-морфологічних, агротехнічних, зоотехнічних, гігієнічних, природоохоронних.

Теоретичні, або філософські міжпредметні зв'язки передбачають в навчанні біології- використання при вивченні біології людини загальних законів розвитку матеріального світу з позицій філософських категорій і законів матеріалістичної діалектики.

АКТИВІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ЧЕРЕЗ ОРГАНІЗАЦІЮ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Прилипко В.В., Недодатко Н.Г.

Криворізький державний педагогічний університет

Динамізм сучасного розвитку цивілізації полягає у безперервному збільшенні обсягу знань, процесах інтелектуалізації праці, швидкій зміні технологій в усьому світі. Гуманізація та демократизація суспільства зумовлює зростання соціальної ролі особистості з високим рівнем інтелектуального розвитку і творчих можливостей, здатної до плідної і продуктивної праці.

До процесу формування активної особистості у навчанні, суспільством висуваються соціальні, психологічні і педагогічні вимоги. Тому доцільним є організація навчально-дослідницької діяльності учнів у практиці роботи школи. Адже ця діяльність є вищою формою самостійної роботи учнів, що передбачає оволодіння учнями дослідницькими вміннями. Їх засвоєння дозволяє школярам творчо підійти до поставленої перед ними проблеми, "відкрити" для себе нові знання і способи діяльності.

Актуальність дослідження визначається потребами педагогічної практики в активізації процесів набуття учнями досвіду творчої діяльності завдяки формуванню навчально-дослідницьких умінь (далі НДУ). Самостійне відкриття законів, формулювання висновків в процесі практичної роботи, аналіз ситуації з послідуочим висуненням гіпотези, планування і проведення експерименту сприяють вдосконаленню аналітичної і синтетичної діяльності, що веде до глибшого засвоєння загальнобіологічних понять і процесів, розуміння цілісної картини світу.